

20 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου. (840 π.Χ.)

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν
Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

**Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν
Στίχους 5' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.**

ᾠχος 4 Πα ρ

K υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ρ ε ι

σα κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου
 ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
 ξα προ ος σε ει σα κου σο ο ο ον μου ου ου
 προ σχεις τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
 ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
 ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε

K α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
 η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
 ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
μαρ τι ι αις

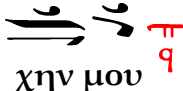
Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των

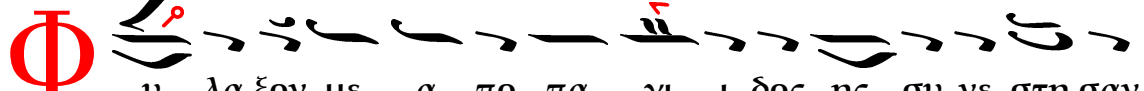
Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λε ον δε αμαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου

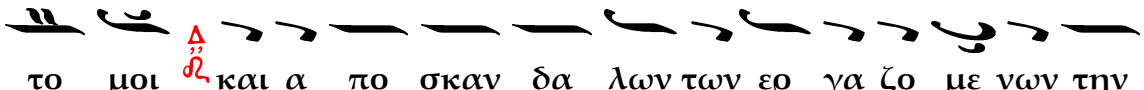
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

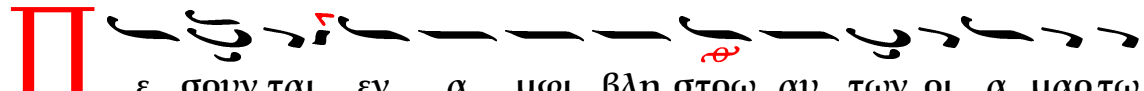
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

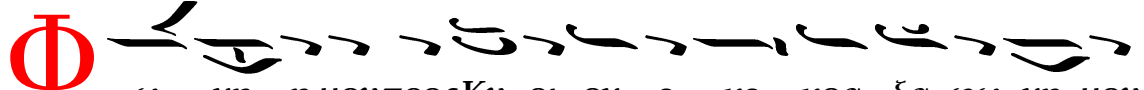
 το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

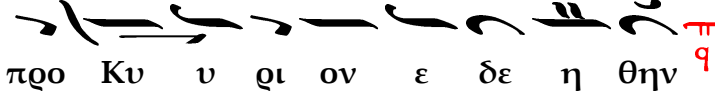
 α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

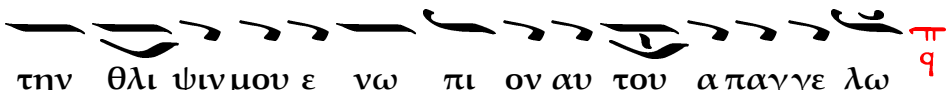
 λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

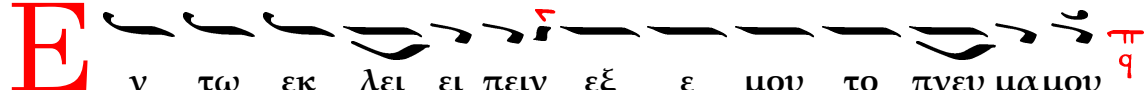
 θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

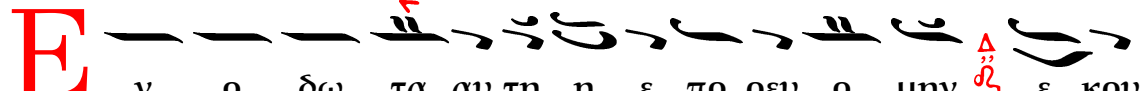
 προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

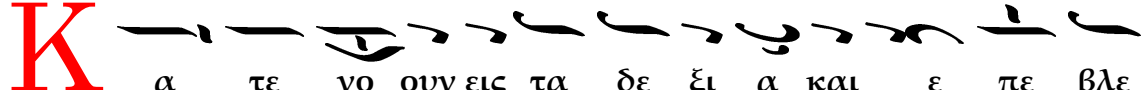
 την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

 και συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

 ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντην ψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισ μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^π₉

καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἥλιαν πυρίνῳ ἄρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τούτου ἰκεσίαις σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σεβάσμιον.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἥλιαν πυρίνῳ ἄρματι, ...

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οὐ σεισσεισμῷ ἀλλ' ἐν αὖρα λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἥλιου θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι· ἄρματι δέ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν διππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευστε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Οὐ σεισσεισμῷ ἀλλ' ἐν αὖρα λεπτῇ ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης ξίφει κατέσφαξας· τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχεσζήλω θείῳ πυρποληθεῖς· Ἐλισσαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφέ, Ἥλιου ἐνθέου χάριτος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης ξίφει κατέσφαξας· ...

Δόξα.
Βυζαντίου.

Ἦχος Πά

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
ε ε ευ τε των ορ θο δο ξων το συ στη μα
συ να θροι σθε εν τε ες ση η με ε ρον εν τω
παν σε πτω να α ω των θε η γο ο ρων προ
ο φη η η των ψαλ μι κως α α α α σω ω ω
ω μεν ε ναρ μο νι ι ι ο ον με ε ε λος τω
τς τς δο ξα σαν τι Χρι στω ω τω ω ω Θε ω ω
η η η η μων και εν χα α ρα και α α γα
α αλ λι ι α α α σει α να α α βο η η
σω ω ω μεν χαι αι αι αι ρις ε πι ι γει ει ε
α α α αγ γε ε ε ε λε και ου ρα νι ι ε
α α α αν θρω ω ω πε Η λι ι α με ε ε γα
λω ω νυ υ υ υ με χαι αι αι αι αι ρις ο δι

πλην την χαριν παρὰ Θεοῦ οὐ οὐ κομισά-
 μενε ἐνεός. Ἐλίσσαι εἰς παῖ-
 σμι, ἰεὺς χαίρει ἀντιλήπτορες θε-
 μοι, καὶ προστὰς αἰταί, καὶ ἰατροὶ τῶν ψυχῶν
 καὶ αἰατῶν ὧν σωμάτια τῶν τοῦ φιλοχρί-
 στου λαοῦ ἀποπάσης προσβολῆς
 ἐνεῖς νᾶν, τι ἰεὺς καὶ πέρι εἰς τὰ
 σε ἐξέως καὶ πάντων κινδυνῶν λυ-
 τῶν τρωσάσθαι τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦν-
 τας τὴν πανεὶ οὐκ ὀνύμη, ἡμῶν
 μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ αἰνῶν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας, αἰῶνων ἀαμήν.
 Τίς μακάρισε Παῖνα, γιὰ ἀα Πα-
 ρθε, ἐνε, τίς μα-
 νῦν, ὑμνήσεις εἰς σου τὸν

λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α
 χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο
 γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης
 προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω
 θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και
 φυ σει γε νο ο με ε νος α ανθρω ω ω προς δι
 ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω
 ω ω ωπων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α
 δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι
 ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε
 μνη πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε
 η θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η
 η μω ω ω ω ω

Εἰ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

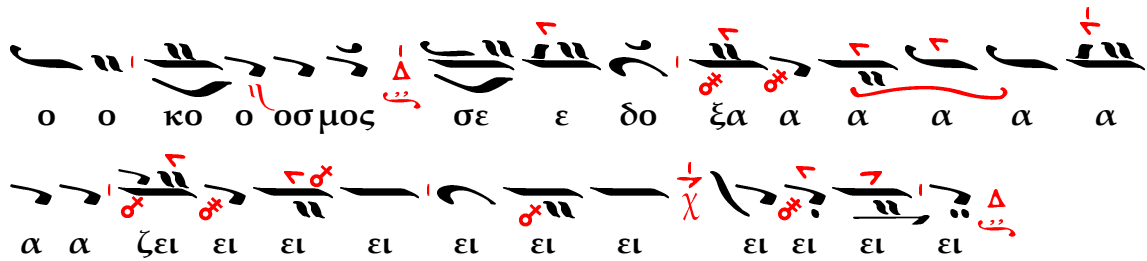
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον

Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

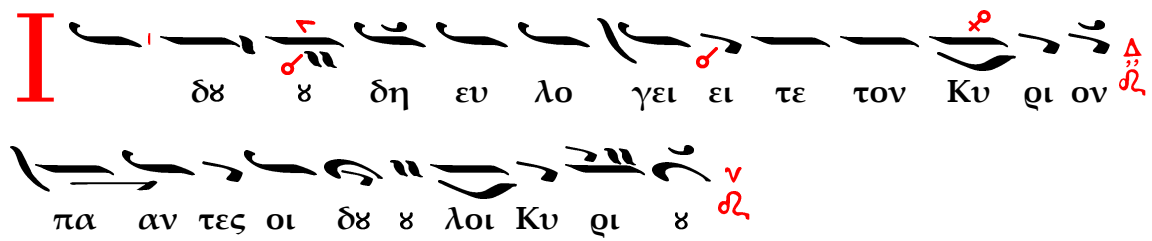
Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οis υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

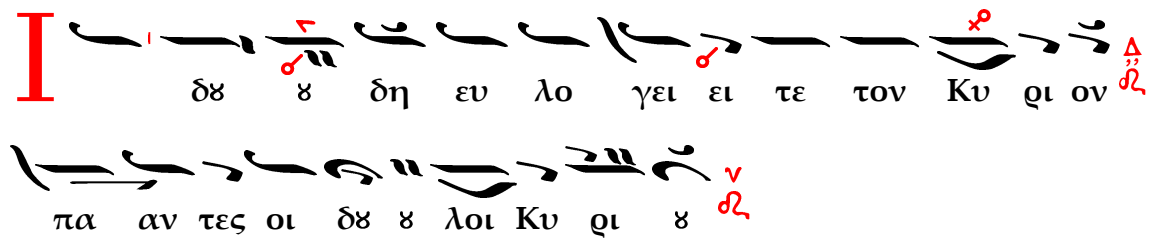
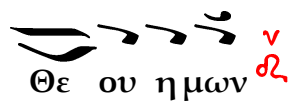
Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

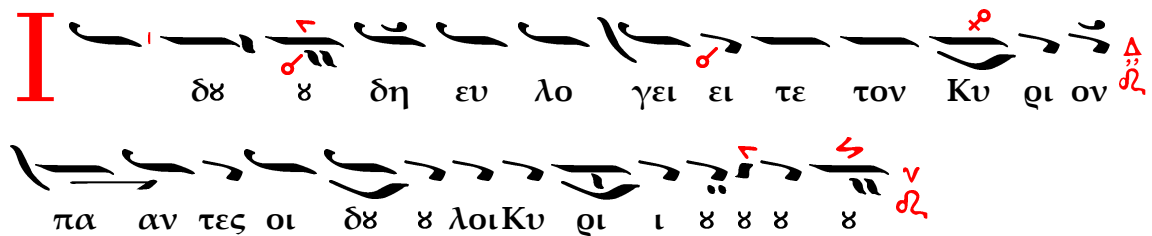
Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κς ς

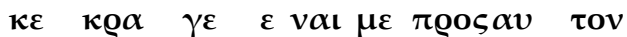
Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι - θ

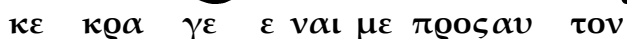

καὶ

Δ

△

$$z''$$

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ἰησοῦς ὁ Παῖς

 Δ
Ω
$$\frac{\Delta}{\Omega}$$

Δ
Ω

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρασηζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μθ 8 8 ει

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρασηζω η ης μθ 8 8

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος π̣ ρ̣ Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυ χης μθ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε ^{u q}

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ^π Δι ^θ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

8 ^Δ τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ^θ

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ο θεν η ξει

η βο η θει α μα ^Δ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

8 ^Δ τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ^θ

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ φυ λα ξει

την ψυ χην σου ο Κυ ρι ος ^Δ

Η βο η θει α μα πα ρα Κυ ρι ι 8 ^{z'} τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην ^χ γη η

ην ^Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ^α Γα φ

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτω ρ μα ει ^Δ το ε λε

ο ος σθ προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρω σαι αι με

Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει το ε λε

ο ος σθ προ φθα α σει με

Στίχος β'. Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει το ε λε ο

ος σθ προ φθα σει με ε ε ε

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιζ' 1-24).

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορρόαθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησεν Ἡλιοῦ, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ

Χορράθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωί, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἥλιού, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθὰ τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίση ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρα, τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθὰ, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἥλιον ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἥλιον ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· Λήψη δὴ μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δρᾶξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς αὐτήν· Θάρσει· εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσεται, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἥλιου· καὶ ἦσθιεν αὐτός, καὶ αὐτή, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἥλιου. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀρρώστια αὐτοῦ κραταῖα σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἥλιον· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνησáι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῶον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἥλιος, καὶ εἶπεν· Οἶμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ἀνεβόησε· καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἥλιου, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἕγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὸ παιδάριον, καὶ

κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡλίου· Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλίου· Ἴδου τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(**ιη' 1, 17-46, ιθ' 1-16**).

Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιὸν τὸν Θεσβίτην, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων· Πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλιόν, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ; Καὶ εἶπεν Ἡλίου· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραήλ, ἀλλ' ἡ σύ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βάαλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον, καὶ συνάθροισον πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς προφῆτας τοῦ Βάαλ, τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφῆτας τῶν ἁλσῶν τετρακοσίους, ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφῆτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλίου· Ἔως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; Εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸν πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλλου σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας· καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βουὴν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεός, ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρί, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε· Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸν τοῖς προφῆταις τῆς αἰσχύνης· Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῇτε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον, καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωίας ἕως μεσημβρίας, λέγοντες· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησαν. Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἡλιὸν ὁ Θεσβίτης, καὶ εἶπεν· Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλη, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ ἐγένετο, ὡς ὁ καιρὸς ἔστη τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἡλιὸν ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ

ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἡλιοῦ δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραήλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε θαλαά, χωροῦσαν δὺο μετρητάς σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Λάβετέ μοι δύο ὕδριας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Τρισεύσατε· καὶ ἐτρίσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλαά ἔπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί. Καὶ γνώτωσαν ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα· καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλαᾷ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· Συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσών, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· Φωνὴ ποδῶν τοῦ ὑετοῦ· ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάρβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἡλιοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ηὔξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις, καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰεσράελ. Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἡλιοῦ· καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν· Αὐρίον θύσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς ἓνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιοῦ, καὶ ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν· καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός.

Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμφάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπινε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίνε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπινε, καὶ ἐπορεύθη, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ κρίσεις τὸν Ἑλισαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς προφήτην.

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιθ' 19-21, Δ' Βασ. β' 1, 6-14).

Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὕρισκει Ἡλιοῦ τὸν Ἑλισαιὲ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἡλιοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἑλισαιὲ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλιοῦ ἐν συσσεισμῷ ὥς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοῦ καὶ Ἑλισαιὲ ἐν Γαλγάλοις. Καὶ εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἑλισαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με, ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέρω· καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν· ἀμφοτέρω δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέρω διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο, ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἑλισαιέ· Αἵτησόν μέ τι ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ· Γεννηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσω εἰς ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. Πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὥς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἑλισαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ, καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι.

καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαῖ ἐ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μελωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισαῖ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαῖ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισαῖ τὴν μελωτὴν Ἡλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ· Ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀπφῶ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰδιίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους

φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Γερμανοῦ.

Ἡ ^{Πα} λι ας ο ζη λω της και των πα θω ων αυ το ο
κρα α α τω ρ α ε ρο βα της ε δερ κε το ση
με ε ρον της παγ κο σμι ς ς μυ η η της σω τη
ρι ας προ ο ο χει ει ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
ω δο ξης α κραιφνης ης η ξι ω ω ται ο υ ψι
πε τη ης Προ ο φη η της και Προ φη των εξ αι ρε τον
ε εγ κα λω ω ω πι ι ι ι σμα ς το ος γαρ
εν σω μα τι Α γγε ε λος και α σα ρ κος αν θρω ω πος
δε δει κται τοις κα α το ρ θω ω μα α α α σιν

σε ε ε ε ως

ε δὲ υ υ υ ται και ο ρα νος α α να α τρε ε

χει²² εν πυ ρι ι νω α α' αρ μα α α α τι
 τη μη λω τη Ε λισ σαι αι αι ω δι πλην την χα ριν χα ρι
 ζο με ε νος βα⁹ σι λει ει ει εις ε ε λε εγ χει
 και λα ον α πει θη λι ι μω ω ω ω δι α
 φθειει ει ει ρει τς ι ε ρει εις της αι αι σχυ υ υ
 νης πα α α ντα ας κα τη η σχυ υ υ νε
 και της χη ρα ας τον υι υι ο ον λο γω ω α νε ε ε
 στη η η η σεν⁹ αυ τς ταις ι κε σι ι ι αις Χρι στε ο
 Θε ος η η μων εν ει ρη νη δι α φυ λα α ξον
 τς ορ θο δο ξς βα σι λει ει ει εις η η η η
 μων⁹ και τα της νι κης τρο ο παι αι α κα τα
 βαρ βα ρων αυ τοις δω ω ω ρη η η η σαι⁹

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Π^{Πα} νευ μα τι κοι οis α σμα α σι τς Προ φη τας τς
 Χρι ι στς⁹ α πα α ντες ε ευ φη μη η η
 σω ω ω ω μεν⁹ Η λι ας γα αρ ο Θε σβι ι ι της

8 ρα νο δο ο μο ος γε ε ε ε ε ε ε γο
 νε ^π₉ και μη λω τη Ε ε λι ισ σαι αι ος την χα ριν ε
 δε ξα α το δι πλην πα ρα α α Θε ε ε ε ε 8 ^π₉ και
 φω στη ρες φαιδροι τη οι κ8 με ε ε νη α νε δει ει
 ει ει χθη η η η σαν ^π₉ πρε σβευ ο ο ντες α α πα αυ
 στως ²² υ περ τω ων ψυ χω ω ων η η η η
 μων ^π₉

Ἦχος ^{Δι}

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

^{Δι} Φ ω ω στη ρες α νε ε τει λα αν τη η η οι οι
 οι κ8 με ε νη η δυ ο ο παμ φα α εις Η λι ι
 α ας και αι αι Ε ε ε λι ισ σαι αι αι ος ^ε ο μεν
 θει ω λο γω 8 ρα νι 8ς στα γο ο ο ο νας α πε ε
 ε κλει ει ει ει σε ^{Νη} ^ε και βα σι λει εις δι η
 η λε ε εγ ξεν ^{Δι} α αρ μα α τι ι ι δε ε ε πν
 ρι ι νω ^Δ ^ε εις 8 ρα ν8 8 8 8ς α νη η η

η ηλ θε εν ο δε α τε κνϑντα ι α α α α σα
 το υ υ υ υ υ υ δα α α α τα και δι
 πληνδε ξα α με ε ε νος χα α ριν Ι ορ δα νϑ
 τα ρει ει ει ει θρα ε ε πε ε ε ζε ε ε ευ σε
 και νυν μετ Α γγε λω ων χο ρε ε ε ε ευ
 ο ο ο ο ντες υ περ η μων πρε σβευ ϑ ϑ σι σω
 θη η ναι τας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ο εξ α ραν αρ μα σε πυ υ υρ φο ο ο ρο ον
 ως εν συσ σει σμω ω εις ϑ ρα α νϑς την πυ ρι
 πνο ον χα ριν σοι πα ρε ε ε σχε το Η λι α α
 α θε ε σβι ι ι τα τϑ μη ι δειν θα να α τον ε ως
 αν κη η ρυ υ υ ξης την των πα α α α ντων συ
 ντε ε λειει ει ει αν δι ο πα ρε σο δι δϑς
 η η μιν των σων κα τορ θω μα των τη ην μυ υ υ
 η η η η σιν

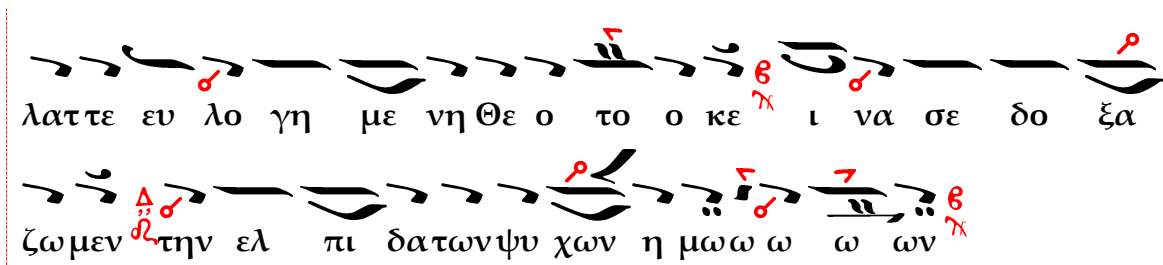
Δόξα. Ἀρσενίου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Ε ν πυ ρι νω ω ω αρ μα α τι ι ε πι δι
φρι ι ος α αρ θεις εις χω ραν φω το ει δη με τε ε
τε ε ε θη ης ω Θε σβι ι τα α Η η η λι ι ι
ι ς αι σχυ νη ης δε προ φη τας κα τη η η σχυ υ
υ υ νας ο τον ς ρα α νον λο γω ω δε
σμεε ε ευ σας ωσ αυ τως λυ σο ον και η μων τα πται
σμα α τα α ταις προς Κυ ρι ο ον πρε ε σβει ει ει
αι αι αι αις σς και σω ω σον τα ας ψυ υ χας η η
μω ων

Ἦχος λτος

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην
Ε κ παν τοι ων κιν δυ υ νων τς δς ς λς σς φυ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ πρὸ συλλήψεως ὦν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, Ἡλίας ὁ ἑνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θεῖαν μνῆμην αὐτοῦ. Οὐ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν λαόν σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Ὁ οὐρανόφρων Ἡλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπὼν· Οὐκ ἔσται, σταγῶν ἐν γῇ εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. Αὐτὸς ὑπάρχει ἐστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ὁ τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα διέρρηξας· σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῇ ἀστραπῇ τῶν θείων ῥημάτων σου· σὺ παρανομήσαντα ἤλεγξας ἄνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῇ ἐνέπρησας. Καὶ τοὺς φλογώδεις τοῦ λαοῦ σου νῦν, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, Ἡλιοῦ σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα.

Ἦχος Πα

Π^{Δι} ρο φη τα κη^ο η^ρ η ρυ υξ Χρι ι ι στου του
 θρο νου της με ε γα α α λω ω συ υ υ νης^Δ ου^ο
 δε πο τε ε ε χω ρι ι ι ζη η^π και ε
 κα στω ω ω α α α σθε ε νου ου ουν τι^ο α ει
 ει πα ρι ι στα α α σαι^{Κε} εν τοις υ ψι ι στοιοις
 λει του ουρ γων την οι κου με νην ευ λο ο γεις^Δ παν τα
 χου ου δο ο ο ξα ζο ο με ε ε ε νος^π αι αι αι
 τη η σαι αι αι αι αι αι αι αι αι^{Κε} ι λα^{Πα}
 σμο ον ται αις ψυ χαι αι αις η η η η μων^π

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^π Πα ^ο

Κ^χ αι νυν και α ει^ο και εις τς αι ω νας των
 αι ω νων α μην^π

Θ ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι
 νη^Δ η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης^π σε ι κε
 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να^ο με τα τς Προ φη η

τῷ ^Δ και παν των των Α γι ι ων ^Δ ε λε η θη

ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πλ. Κε ς

^χ Και νυν και α ει ^υ και εις τῶς αι ^χ ω νας των αι

ω νων α μην

Η ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α

λη θι νη ^υ η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης ^υ σε

ι κε τευ ο με εν πρε σβευε Δεσ ποινα ^υ με τα τῶ Προφη τῶ ^υ

και παν των των Α γι ι ων ^υ ε λε η θη ναι τας

ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πλ. Πα ς

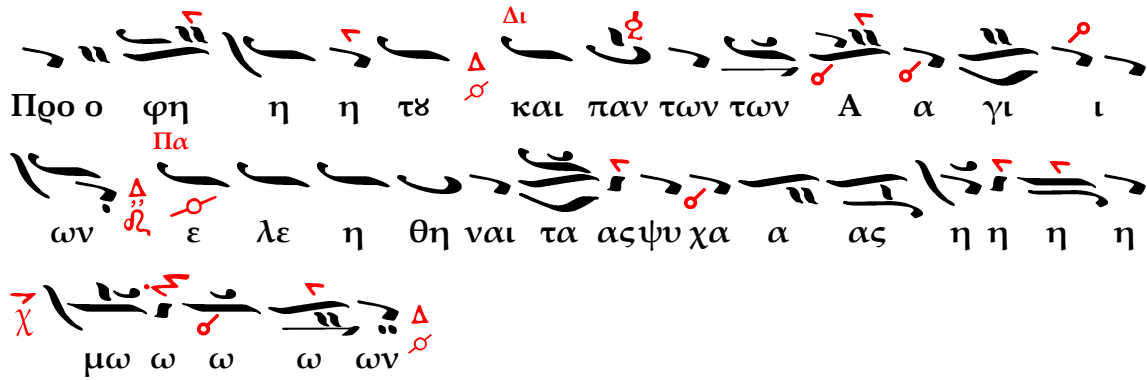
Η ^{Πα} ε ο ο το ο ο ^{Δι} κε συ ει ει η η αμ

^{Πα} πε ε λος η α λη η θι ι νη ^Δ η βλα α

στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω

^{Κε} ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν ^υ

πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να ^{Πα} με τα τῶ ς

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Ϡ

ο δευ τε ρος Προδρομος της πα ρσ̣ σι̣ ας Χρι̣ στ̣σ̣ Δ Η
 λι̣ ας ο̣ εν̣ δο̣ ξος̣ θ̣ α̣ νωθεν̣ κα̣ τα̣ πεμψας̣ Δ Ε̣ λισ̣ σαι
 ω̣ την̣ χα̣ ριν̣ Δ νο̣ σ̣ς̣ α̣ πο̣ δι̣ ω̣ κει̣ Δ και̣ λε̣ π̣ρ̣ς̣
 κα̣ θα̣ ρι̣ ζει̣ θ̣ δι̣ ο̣ και̣ τοις̣ τι̣ μω̣ σιν̣ αυ̣ τον̣ β̣ρ̣υ̣ ει̣
 ι̣ α̣ μα̣ τα̣ θ̣

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο̣ απ̣ αι̣ ω̣ νος̣ α̣ πο̣ κρυφον̣ και̣ Αγ̣ γε̣ λοις̣ α̣ γνω̣
 στον̣ μυ̣ στη̣ ρι̣ ον̣ θ̣ δι̣ α̣ σου̣ Θε̣ ο̣ το̣ κε̣ τοις̣ ε̣ πι̣
 γης̣ πε̣ φα̣ νε̣ ρω̣ ται̣ θ̣ Θε̣ ος̣ εν̣ α̣ συγ̣ χυ̣ τω̣ ε̣ νω̣ σει̣
 σα̣ ρκου̣ με̣ νος̣ Δ και̣ Σταυ̣ ρον̣ ε̣ κου̣ σι̣ ως̣ υ̣ περ̣ η̣ μων̣
 κα̣ τα̣ δε̣ ξα̣ με̣ νος̣ θ̣ δι̣ ου̣ α̣ να̣ στη̣ σας̣ τον̣ πρω̣ το̣
 πλα̣ στον̣ ε̣ σω̣ σεν̣ εκ̣ θα̣ να̣ του̣ τας̣ ψυ̣ χας̣ η̣ μω̣ ω̣
 ων̣ Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἄρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οἷ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *